

140917-2

Subjekt (každý subjekt) se vyznačuje tím, že existuje (ek-sistuje), tj. vyčnívá ze sebe, trčí ze sebe, a to tak, že už jakoby „jest“ částečně tím, čím vlastně a ve skutečnosti ještě „není“, ale právě se tím „stává“. Nelze to však pochopit ani tak, že se už stává něčím, čím ještě není, tak, že tím, čím už je, přestává být a je vystřídán svým novým „já“, novým subjektem. Tím, jak se stává něčím novým, subjekt nepřestává být sám sebou, nýbrž naopak se sám sebou právě (teprve) stává, a to svým akcemi a aktivitami. To, co subjekt činí, aktivně dělá, není jenom nějakým přírůstkem či přídavkem k tomu, čím už je, ale je při každé akci jednak tím, co (kdo) něco dělá (tedy také něco jiného než sebe), a zároveň také (a mimo jiné) tím, čím se stává a co tedy při tom, co dělal a udělal nejenom na něčem jiném a v něčem jiném, ale co provedl také na sobě a v sobě.

(Písek, 140917-2.)

* subjekt, existence